

Die ene ..... Bahamapijlstaart

Klaas Koopman

Het artikel van Van Muiswinkel (2005) in OHV van augustus 2005 is op te vatten als een uitdaging aan de Nederlandse ringers eens iets te publiceren over hun vangsten van soorten waarvan tot nu toe slechts één exemplaar is geringd. Hij begint zijn rijtje met de Bahamapijlstaart. Aangezien ik deze vogel een ring heb omgelegd, neem ik de uitdaging aan.

Tot nu toe heb ik drie vogels geringd die als eenlingen zijn aan te merken: Grote Griuze Snip, Amerikaanse Goudplevier en Bahama-pijlstaart. Over de vangst van de Grote Griuze Snip is gepubliceerd in Dutch Birding (Koopman & Wijmega 1984). De vangst van de Amerikaanse Goudplevier is niet echt spectaculair. Er waren al een aantal waarnemingen van deze soort bekend in Nederland (Van den Berg & Bosman 1999) en eerder al ving een ringer de soort waarbij de vogel echter de vangst niet overleefde (Jukema, Mulder & Mulder 2004). Een vraag van een wilsterflapper hoe ik deze vogel herkende zou erop kunnen wijzen dat er nog wel eens een Amerikaanse of Aziatische Goudplevier onopgemerkt blijft en als Europese Goudplevier wordt geringd. Blijft de Bahamapijlstaart.

In de nacht van 14 op 15 september 2000 probeerde ik steltlopers te vangen met behulp van mistnetten in de landaanwinningswerken in de Waddenzee bij Holwerd in Noordoost-Friesland. Af en toe vang ik daarbij een Bergeend, Wintertaling of een Smient. In de betreffende nacht hing ineens een eend in het net die ik niet thuis kon brengen. Duidelijk was dat het een zwemeend betrof. De vogel had een kleurrijk uiterlijk, zodat het in elk geval niet een vrouwtje of een jong was. In de Vogelgids kwam ik ook niets tegen wat enigszins op de door mij gevangen vogel leek. Ik besloot daarom de vogel mee te nemen naar huis.

De volgende dag gebeld met Klaas van Dijk, omdat die veel wereldomvattende vogelboeken heeft en met Eddy Douma, omdat die nogal eens verkeert in kringen van houders van waterwildcollecties.

Beiden waren er snel uit: een Bahamapijlstaart, broedvogel van het Caribische gebied en Zuid-Amerika. De vogel wordt in Nederland in gevangenschap gehouden.

Wat nu? Waarschijnlijk betrof het hier een uit gevangenschap ontsnapte vogel. Maar toch, een eend kan de Atlantische Oceaan overvliegen en de vogel vertoonde geen sporen van gevangenschap noch droeg de vogel ringen of andere merktekens. Als ik de vogel nu in een park had gevangen, dan zou ik er vanuit gaan dat het een ontsnapte vogel was. Maar gevangen in de Waddenzee maakte de kans op een wilde vogel iets groter. Ik besloot daarom de vogel toch te ringen, te meten en te beschrijven.

Ook wilde ik foto's maken. Van een zangvogeltje kan dat wel als je alleen bent. Met een eend valt dat tegen. Daarom de buurvrouw opgetrommeld. Als voormalig boerin was zij niet bang voor dieren en zij durfde de vogel wel vast te houden. Na de fotosessie heb ik de vogel in een vijver losgelaten. De vogel ging drinken en poetsen. Voor een wilde vogel was wegvliegen een meer voor de hand liggende optie realiseerde ik me ietwat teleurgesteld. Aan de houding was wel te zien dat het een pijlstaart betrof. Later op de dag was de vogel verdwenen.

Literatuur:

Berg, A.B. van den & C.A.W. Bosman. 1999, Zeldzame vogels van Nederland. GMB Uitgeverij, Haarlem.

Jukema, J., D.A. Mulder & E.A. Mulder. 2004. Amerikaanse Goudplevier door wilsterflappers gevangen bij Hindeloopen. Dutch Birding 26: 85-86.

Koopman, K. & E. Wijmega. 1984. Ringvangst van Grote Grijs Snip te Holwerd in mei 1983. Dutch Birding 6: 9-13.

Muiswinkel, J.M. van. 2005. Die ene .... Zeearend. Op het Vinkentouw 105: 57-59.

**Klaas Koopman
Diligencelaan 11
9351 PR Leek**

Noot van het VT: Leuk initiatief van Klaas! Welke ringer van een eenling pakt deze uitdaging op?